

πάρξεις, ὡς γραφειοκρατικούς ἀρχοντίσκους διὰ βραχείας διαδικασίας ἀποπέμποντας, συνωφρυνμένους, ρικνούς, φαλακρούς, οἷονεὶ κύνας φύλακας ἔχοντας ὄμματα γαλῆς, κράμα τι σχολαστικοῦ καὶ ἀνακριτοῦ. Ἀντίτυπον τοῦ γένους τούτου ἐφοβούμεθα ὅτι θὰ ἐπανίδωμεν ἐν τῷ

εὐμένειᾳ. Εἶνε δ' ἐν συνόλῳ προσωποποίησις τῆς εὐγενείας, καὶ πᾶν ἄλλο ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ἢ ὅτι ἔχει πρὸ ἑαυτοῦ ὑπάλληλον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ἐκαστος ἐφευρετὴς ἔχει ὑπέροχόν τινα πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον ὀφείλει νὰ ἔχει τοιαύτην, καὶ θέλει νὰ καταστήσῃ

ΑΤΗΜΕΛΗΤΟΣ

Εἰκὼν Α. Πασσίνη.

προσώπῳ τοῦ κ. Μπερτιγιών, ἀλλ' ὅτε ἔστημεν πρὸς αὐτοῦ, ὅποια εὐχάριστος ἐκπληξίς!

Πρὸ ἡμῶν ἐνεφανίσθη ἀνὴρ ἀκόμη νεαρὸς καὶ κομψός, φέρων κόμην μέλαιναν, γενειάδα βραχείαν καὶ ἐπιμελεημένην, εἰς ὃν ἀπολήγουσα ἡδεῖα δὲ ἦτο ἡ φωνὴ αὐτοῦ καὶ ἑλκυστικὴ ἡ λαλιὰ, ἀνάλογος πρὸς τοὺς εὐγενεῖς αὐτοῦ τρόπους. Ἐκ τοῦ βαθέος αὐτοῦ βλέμματος ἀπορρέει

αὐτὴν πιστευτὴν εἰς τοὺς ἄλλους. Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως τοῦ Μπερτιγιών εἶνε διακεχυμένη χροιά τις αὐταρεσκείας, ὅταν εὕρισκῃ εὐκαιρίαν νὰ λαλῇ περὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ὅπερ ἐγένετο ἤδη δεκτὸν μέχρις αὐτῆς τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἀπωτάτων χωρῶν, περὶ τῶν ἐκπληκτικῶν παραδειγμάτων δυσχερῶν καὶ εὐφρεσμάτων ἀνακαλύψεων, αἵτινες ἐγένοντο δι'